

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/494/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615220504
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615220504.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská, v právnej veci žalobkyne, V. P. T., B. R., K., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému, POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, o zaplatenie I II6,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1116 eur a 5,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1116 eur od 5. 6. 2015 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu, JUDr. Petra Rybára, s.r.o., náhradu trov konania vo výške 384,81 eur a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 66,50 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom tohto konania je uplatnenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo spotrebiteľských zmlúv o poskytnutí úveru, uzavretých so žalovaným účastníkom. Návrhom na začatie konania sa žalobkyňa domáhala nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1116 eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 1116 eur od 5. 6. 2015 do zaplatenia.

V návrhu uviedla, že so žalovaným účastníkom uzavrela tri zmluvy o poskytnutí úveru a to v priebehu mesiacov apríl, august a október 2013.

Zmluvou o úvere č. 701600197 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23. 8. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 1000 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 720 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom bodu 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 126,58 eur. Celkové náklady v predmetnej zmluve sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 261 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 459 eur. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 1000 eur a preplatok 720 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Zmluvou o úvere č. 701600207 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 24. 10. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 446 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom

bodou 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 73,16 eur. Celkové náklady v predmetnej zmluve sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 22,84 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 73,16 eur. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 350 eur a preplatok 96 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Zmluvou o úvere č. 701600185 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 26. 4. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyňi zo strany žalovaného vo výške 1000 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 1300 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom bodu 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 382,68 %. Výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 43,30 %. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 1000 eur a preplatok činí 300 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 39, 41, 52, 53, 54, 451, 456, 668 Občianskeho zákonníka § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dodala, že uvedené zmluvy nemajú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa tohto zákona, pretože neobsahujú dobu trvania zmluvy, termíny konečnej splatnosti, podmienky upravujúce čerpanie úveru, výšku, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, sú tieto zmluvy o úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročné a bez poplatkov.

Žalobkyňa preukázateľne uhradila žalovanému celkovo sumu vo výške 3466 eur a keďže žalovaný v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch mal nárok len na zaplatenie istiny, predstavujúcej výšku poskytnutého úveru t.j. 2350 eur, keďže išlo o úver bezúročný a bez poplatkov. V skutočnosti žalobkyňa zaplatila žalobcovi 3466 eur, teda žalobkyňi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1116 eur s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobkyňa sa domáhala od žalovaného účastníka vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1116 eur podaním zo dňa 22. 5. 2015 najneskôr do 25. 5. 2016.

Žalovaný sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril podaním zo dňa 25. 1. 2016 a žiadal návrh žalobkyne v plnom rozsahu zamietnuť.

K zmluve č. 701600185 zo dňa 26. 4. 2013, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 1000 eur, zvýšený o príslušný poplatok 300 eur, teda spolu mala zaplatiť 1300 eur s termínom splatnosti 15. 6. 2013 a že v danom prípade je nesporné, že v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere sú žalobkyňou citované ustanovenia týkajúce sa zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľné. Označenú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmluve sa splatenie úveru dohodlo dvoma splátkami v sume 650 eur, počnúc dňom 15. 5. 2013 a splatný dlh mal byť dňa 15. 6. 2013.

K zmluve č. 701600207 zo dňa 24. 10. 2013, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 350 eur, zvýšený o príslušný poplatok 96 eur, teda spolu mala zaplatiť 446 eur s termínom splatnosti 2. 1. 2014 a že v danom prípade je nesporné, že v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere sú žalobkyňou citované ustanovenia týkajúce sa zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľné. Označenú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (platného v čase uzavretia zmluvy) podľa ust. § 1 ods. 3 zákon sa nevzťahuje na zmluvy podľa písm. l) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace. V predmetnej zmluve sa splatenie úveru dohodlo dvoma splátkami v sume 223 eur, počnúc dňom 2. 12. 2013 a splatný dlh mal byť dňa 2. 1. 2014.

Dňa 23. 8. 2013 uzatvoril žalovaný so žalobkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 701600197, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 1000 eur, zvýšený o poplatok 720 eur, teda žalobkyňa mala spolu zaplatiť čiastku 1720 eur s termínom splatnosti dňa 2. 5. 2014.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že si individuálne dohodol podmienky zmluvy o úvere, s tým že s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a k tomu dohodnutá výška úveru na základe písomnej bonity klienta.

Zo splátkového kalendára vyplýva, že úver bol splatený predčasne, a preto má veriteľ nielen nárok na istinu vo výške 1000 eur, ale aj na primeranú časť odplaty a úrok za čas od poskytnutia úveru, t.j. odo dňa 23. 8. 2013 až do zaplatenia, t.j. dňa 21. 3. 2014.

V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v spojení s ustanoveniami § 16 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Z.z. má veriteľ právo na náhradu nákladov vzniknutých od poskytnutia úveru do jeho splatenia a rovnako má nárok na úhradu úroku z poskytnutého úveru odo dňa 23. 8. 2013 do 21. 3. 2014. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že zmluvy o úvere neobsahujú všetky podstatné náležitosti, nakoľko dané údaje sa nachádzajú v Dohodách o plnení v splátkach, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmlúv o úvere a ktoré boli podpísané v rovnaký deň ako zmluvy o úvere.

V prípade zmluvy o úvere č. 701600185 sa dlžník v dohode o plnení v splátkach zaviazal k splateniu úveru v 2 pravidelných mesačných splátkach vo výške 650 eur, vždy k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 15. 5. 2013, preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V prípade zmluvy o úvere č. 701600207 sa dlžník v dohode o plnení v splátkach zaviazal k splateniu úveru v 2 pravidelných mesačných splátkach vo výške 223 eur, vždy k 2. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 2. 12. 2013, preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V prípade zmluvy o úvere č. 701600197 sa dlžník v dohode o plnení v splátkach zaviazal k splateniu úveru v 8. pravidelných mesačných splátkach vo výške 215 eur, vždy k 2. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 2. 10. 2013, preto oba úvery nie je možné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o výšku príslušného administratívneho poplatku, tak žalovaný má za to, že tento je v zmluvách o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalobkyňa musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia a okamžite pri podpisovaní zmlúv o úvere žalobkyňa mala vedomosť aká je cena úveru.

Slovenská právna úprava v oblasti úverov „účtovaniu“ poplatku výslovne nebráni a zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne uvádza niektoré poplatky ako poplatky za notárske služby, poplatok za predčasné splatenie úveru, poplatok za vedenie účtu a podobne. Zdôraznil, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neexistoval a nebol účinným žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Preto možno teda vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Dôkazné bremeno v otázke primeranosti odplaty znáša žalobkyňa nie žalovaný. Teda žalobkyňa musí preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy o úvere išlo o odplatu, ktorá výrazne vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov. Žalovaný tvrdil, že pokiaľ sa žalobkyňa ako aj súd prvého stupňa dovoľáva údajov výlučne bánk, koná tak v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je ako merítko považovaná odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu, t.j. nie len bankami, ale aj inými účastníkmi finančného trhu a k tomu dodal, že definovanie výšky odplaty odkazom na údaje bánk bolo možné len na základe § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31. 10. 2008. Navyše žalobkyňa sa opiera o úrokovú sadzbu stanovenú spoločne pre banky a ďalej nebankové, leasingové a iné spoločnosti, pod ktoré spadá aj žalovaný. Navyše prevýšenie takejto odplaty je možné a zákon zakazuje len také prevýšenie, ktoré má charakter prevýšenia podstatného.

Žalovaný poukázal aj nato, že u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. Nebankové subjekty poskytujú pôžičky aj osobám, ktoré by pôžičku alebo úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. S ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi vyššie ako obvyklé bankové úroky.

Žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach, že žalobkyňou tvrdenú neprijateľnosť poplatku nie je možné vyvodiť ani zo samotného Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaný k bezdôvodnému obohateniu vyslovil názor, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech žalovaný získal z poctivých zdrojov a rázne odmietol, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu, žalobu označil za neopodstatnenú a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaný sa z neúčasti na pojednávaní písomne ospravedlnil, vyslovil súhlas, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Doručenie predvolania bolo riadne vykázané, preto súd konal v neprítomnosti žalovaného v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul žalobkyňu, oboznámil obsah listinných dôkazov. Na základe oboznámenia sa s listinnými dôkazmi a výsluchu žalobkyne, súd zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o úvere č. 701600197 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23. 8. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyňi zo strany žalovaného vo výške 1000 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 720 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom bodu 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 126,58 eur. Celkové náklady v predmetnej zmluve sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 261 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 459 eur. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 1000 eur a preplatok 720 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Do dňa podania žalobného návrhu žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 1720 eur, čo bolo žalovaným akceptované a v danom prípade preplatok činí 720 eur.

Na základe zmluvy o úvere č. 701600207 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 24. 10. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyňi zo strany žalovaného vo výške 350 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 446 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom bodu 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 73,16 eur. Celkové náklady v predmetnej zmluve sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 22,84 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 73,16 eur. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 350 eur a preplatok 96 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Do dňa podania žalobného návrhu žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 446 eur, čo žalovaný v písomnom vyjadrení nepopieral, žalovaná uvedením do omylu žalovaným uhradila aj preplatok vo výške 96 eur.

Na základe zmluvy o úvere č. 701600185 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 26. 4. 2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyňi zo strany žalovaného vo výške 1000 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 1300 eur označená ako príslušný poplatok, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Obsahom bodu 3. spotrebiteľskej zmluvy je, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 382,68 %. Výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 43,30 %. Žalobkyňa uhradila na účet žalovaného istinu 1000 eur a preplatok činí 300 eur. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely.

Do dňa podania žalobného návrhu žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 1300 eur, čo žalovaný aj v tomto prípade nepoprel a preplatok, vydania ktorého sa žalovaná dožaduje činí 300 eur.

Z účastníckeho výsluchu žalobkyně i zo samej žaloby je nesporné, že so žalovaným účastníkom uzatvárala viacero úverových zmlúv. V tomto konaní bolo preukázané uzavretie troch zmlúv o úvere.

Dôvodom uzavretia zmlúv so žalovaným účastníkom bola nevyhnutnosť, bolo to v čase keď manžel prišiel o prácu, bol evidovaný na úrade práce tri roky a úver splácali čerpaním ďalšieho úveru. Bežné výdavky rodiny museli uhrádzať, a preto sa rozhodli pre nebankové subjekty. S odstupom času nadobudla právne presvedčenie, že bez právneho dôvodu žalovanému zaplatila viac a to z dôvodov uvedených v návrhu na začatie konania, ktorých sa v celom rozsahu pridrižiava. Celkom na vyššie uvedených zmluvách v prospech žalovaného uhradila, resp. preplatila bez právneho dôvodu sumu 1116 eur, ktorej vydania titulom bezdôvodného obohatenia sa v tomto konaní domáha a to so zákonným úrokom ako príslušenstvom pohľadávky.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie:

- a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania
- b/ veriteľom fyzická alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotr.úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

- (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
- (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou, boli uzavreté zmluvy o poskytnutí úverov, ktoré sú zmluvami spotrebiteľskými.

Z obsahu zmlúv je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárové (typové) zmluvy pripravené vopred žalobcom ako veriteľom, ktorých obsah nemala žalobkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvy uzavrela žalobkyňa ako nepodnikateľka. Vzhľadom na účel uzavretia zmlúv zo strany žalobkyne a to poskytnutie spotrebiteľského úveru, kedy jej pri uzavretí úverových zmlúv bolo poskytnuté tlačivo zmluvy vrátane zmluvných dojednaní je otázne, či žalobkyňa mala dostatok času a možnosť oboznámiť sa s celým obsahom zmlúv a pochopiť význam podmienok v nich uvedených. Skutočnosť, že žalobkyňa zrejme nemala reálne možnosť oboznámiť sa podrobne s obsahom zmlúv je zrejme aj z toho, že všetky zmluvy vrátane zmluvných dojednaní sú písané malým nahusteným písmom, pričom ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

Súd skúmal, či tieto zmluvy, ktoré sú zmluvami formulárovými, obsahujú všetky náležitosti v zmysle vyššie uvádzaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, že zmluva v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, ako aj dobu trvania zmluvy, výške, počte a termíny splátok, celkovú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru súd odkazuje na bod 2, veta druhá zmluvných dojednaní, v ktorých sa uvádza, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku úveru (podľa konkrétnej zmluvy), ak nie je dohodnuté inak do termínu (podľa konkrétnej zmluvy) na účet veriteľa špecifikovaný vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi, (bod 02 Všeobecných zmluvných podmienok).

V zmluve však absentuje ďalšia náležitosť zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktorá musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a i) a § 10 ods. 1. Teda ak v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia tak ako tomu bolo v prípade uzavretých troch zmlúv, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 citovaného zákona a spotrebiteľské úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Z tohto dôvodu žalovanému nevzniklo právo na úroky a odplatu - poplatky dohodnuté v zmluve.

Z obsahu každej jednotlivej zmluvy mal súd preukázané, že odplata za poskytnutý úver v týchto zmluvách dosiahla úroveň 106 % resp. 163 %, čo niekoľko násobne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miere 106 % resp. 163 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanovené limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán. Ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú sudy pri svojej rozhodovacej činnosti, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. 9. 2011, č.k. 3Co 3/2011, v ktorom súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou

spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84 % p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Absolútne neplatným právny úkon je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Krajský súd uviedol, že ak by nešlo o nadvládu veriteľa nad spotrebiteľom (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť) boli by pri nebankovej spoločnosti akceptovateľné vyššie úroky, rozhodne nie o 100 % vyššie oproti priemeru bánk, pričom zohľadniť sa musia vždy aj osobitosti prípadu. Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankovník je prídrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Námietka, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti úrokov, keďže dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov. V ďalšom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. 11. 2010 č.k. 17Co/313/2010-99, v ktorom sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu a uviedol, že ak si navrhovateľ uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer trojnásobne ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami a sú preto v rozpore s dobrými mravmi. Súd neuznal argumenty nebankového subjektu, že úroková miera zodpovedá miere rizika pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek zaistenia.

Rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. 6. 2010 č.k. 10C 20/2010-83 uvádza, že: „Nemožno úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov o úvere a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Neprimeranou, odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklú, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru. Nebankovým subjektom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery požadovanej bankami, a preto súd vyhodnotil postup spoločnosti za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka.“

V ďalšom žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 č.k. 16 ICM 944/2010, v ktorom krajský súd skonštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Súd skonštatoval, že neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá predstavuje 96,31 % a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - úžernícke úroky (úroky v bankách pri porovnateľných úverov predstavovali max. 20 % ročne).

Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia každej jednotlivéj zmluvy t.j. od 26. 4. 2013 do 24. 10. 2013 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Uvedené ustanovenie ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, sa zahrňovali údaje i o tých subjektoch finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané až úžernícke úroky. Výška obvyklej odplaty musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov upravených § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, či dlžník uzatvára zmluvu v situácii preňho nepriaznivej. Preto v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

Tiež je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie, a preto nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi - dobrým mravom, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presiahne

úrokovú mieru v dobe dojednaní, obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

Z internetového portálu Národnej banky Slovenska mal súd preukázané, že priemerné úrokové miery za roky 2011 - 2014 pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov sa pohybovali v čase uzavretia jednotlivých zmlúv v rozpätí najmenej 9,74 % až do výšky 12,93 %.

Pri nebankových subjektoch, ktorým je aj žalovaný účastník a ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však o 100 % oproti priemeru bánk.

V jednotlivých zmluvách dohodnutá sadzba úverov podstatne prevyšuje priemerné úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek, a teda zmluvné dojednanie o výške úroku je pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

V ďalšom súd poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel tohto spotrebiteľského úveru. Zo strany veriteľa - žalovaného v tomto konaní nebolo splnenie tejto povinnosti preukázané.

Zo všetkých týchto vyššie uvádzaných dôvodov súd dospel k záveru, že každú jednu zmluvu, ktorá podlieha súdnej kontrole v tomto konaní, je potrebné považovať za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa na základe uzavretých zmlúv o úvere celkovo uhradila žalovanému účastníkovi 3466 eur a to na základe zmluvy č. 701600185 zo dňa 26. 4. 2013 jej bolo vyplatených 1000 eur, uhradila 1300 eur, teda zaplatila navyše 300 eur.

Na základe zmluvy č. 701600207 zo dňa 24. 10. 2013 jej bolo vyplatených 350 eur, uhradila 446 eur, teda zaplatila navyše 96 eur.

Na základe zmluvy č. 701600197 zo dňa 23. 8. 2013 jej bolo vyplatených 1000 eur, uhradila 1720 eur, teda navyše uhradila sumu 720 eur.

Tento výpočet súdu zodpovedá výpočtu žalobkyne v žalobnom návrhu, keď uvádza, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo 3466 eur a žalovaný mal nárok len na zaplatenie 2350 eur čo je rozdiel 1116 eur.

Súd je presvedčený o tom, že žalobkyňa, ktorá nie je právne znalá, nemala vedomosť o tom, že zmluvy o úvere neobsahujú náležitosti v zmysle § 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a nemala vedomosť o tom, že žalovaný má právo na vrátenie tých finančných prostriedkov, ktoré reálne žalobkyňa poskytla, nakoľko úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

O úrokoch z omeškania súd rozhodol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej vládny nariadením č. 87/1995 Z.z. aktuálnym ku dňu omeškania žalovaného so zaplatením peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania je v zmysle § 3 ods. 1 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobkyňa priznala úroky z omeškania odo dňa 5. 6. 2015 t.j. nasledujúceho dňa po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie. Ku dňu 5. 6. 2015 bola sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 %, preto súd priznal úroky vo výške 5,05 %.

Žalobkyňa bola podľa ust. § 4 ods. 2, písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení oslobodená od platenia súdneho poplatku z návrhu, preto žalovaný bol zaviazaný povinnosťou zaplatiť súdny poplatok z návrhu podľa položky 1 písm. a) citovaného na zákona vo výške 66,50 eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný ju zaplatiť advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 149 Občianskeho súdneho poriadku a ich náhradu priznal žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia priznaných v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. v platnom znení za nasledujúce úkony - príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane 1. porady s klientom zo dňa 4. 5. 2015 podľa § 13 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky, (61,41 eur + režijný paušál 8,39 eur), podanie žalobného návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky dňa 19. 11. 2015 (61,41 eur + režijný paušál 8,39 eur), účasť na pojednávaní dňa 7. 4. 2016 podľa § 13 ods. 1 písm. d) (61,41 + režijný paušál 8,58 eur) v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 655/2004 Z.z., + 20 % DPH, spolu 223,59 eur. K náhrade trov konania patria cestovné náhrady vypočítané v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách pri použití osobného motorové vozidla Opel Astra EČV: KE264HO, základná náhrada za cestu 1 x Košice - Spišská Nová Ves - Košice na pojednávaní dňa 7. 4. 2016; 0,183 eur/km t.j. 188 km x 0,183 eur/km = 34,404 eur, k čomu treba pripočítať náhradu za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 6,20 litra/100 km, spolu 188 x 6,20 l/100 km t.j. spotrebovaných 11,66 l x cena pohonných hmôt 1,214 eur = celková suma k náhrade 48,55 eur + 20 % DPH = 58,26 eur. Ďalej súd priznal žalobkyni na účet jej právneho zástupcu náhradu za stratu času Košice - Spišská Nová Ves - Košice na pojednávaní dňa 7. 4. 2016 t.j. 1 x 6 začatých polhodín t.j. 6 x 14,30 eur = 85,80 + 20 % DPH, t.j. 102,96 eur. Celkovú náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyčíslením právneho zástupcu žalobkyne súd vyčísľuje na 384,81 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.